

лексики. Молодіжний сленг допомагає молоді висловлюватися більш яскраво та емоційно, але при цьому культурно.

Халтуріна О.С
Науковий керівник: Шевченко В.М
НТУ «ХП»

ПИТАННЯ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У зв'язку зі зміцненням мовної освіти у суспільстві, питання щодо підготовки кваліфікованого перекладача постає особливо гостро. Потреба знань іноземних мов у світі стає дедалі більшою, з погляду на міжкультурну взаємодію. Через це з кожним роком все більш зростає освітня сторона іноземних мов, їх професійна значущість на ринку праці, потреба у кваліфікованих та конкурентоздатних працівниках.

Для професійної діяльності різних сфер (будівництва, менеджменту, ІТ, інженерії, економіки тощо) знання іноземної мови та вміння її використовувати є невід'ємною частиною.

Заклади освіти, які спеціалізуються на підготовці майбутніх перекладачів, формують професійну компетенцію, що дає змогу у майбутньому швидко та ефективно працювати. Підготовка перекладачів ставить перед вищою освітою кожен раз нові завдання, спричинене це тим, що якісна підготовка потребує постійного оновлення та удосконалення знань іноземної мови та сфери її вжитку.

Професія перекладача є достатньо складною. Майбутній фахівець повинен не тільки гарно знати іноземну мову, а й бути високо освіченим в галузях в якій працює тобто мати загальнонаукові та вузькоспеціальні знання, має вільно володіти як і мовою перекладу, так і рідною мовою, орієнтуватися у спеціалізації усного та письмового перекладу та відповідності оригіналу.

Вищі заклади освіти навчають фахівців письмового перекладу, перекладачів-синхроністів, перекладачів послідовного перекладу, та багато інших.

Відповідно до цього навчальні програми включають у свій склад соціокультурну, мовленнєву і загальнонавчальну підготовку. Для опанування майбутніми перекладачами різних видів мовленнєвих умінь використовуються такі дисципліни як теорія та практика перекладу, термінознавство тощо.

Важливим складником у мовній підготовці перекладача є навички до саморозвитку, їх у процесі навчання необхідно починати розвивати з самого початку підготовки у вищому навчальному закладі, це покращить якість мовної підготовки та стане першим кроком до практико-мовного розвитку. Також це стане важливою складовою майбутньої діяльності самоосвіти для підвищення рівня знань професійної діяльності надалі.

При формуванні мовних та мовленнєвих навичок іноземної мови потрібно брати до уваги, що у подальшому будуть сформовані нові уміння перекладацької діяльності, пов'язані з раніше засвоєними, тому потрібно заздалегідь врахувати всі негативні можливості, й активно розвивати навички, які сприяють формуванню та розвитку не лише перекладацьких умінь й навичок, а перекладацької компетенції.

Отже можна з певністю сказати, що основою мовної підготовки фахівця з перекладу є впевнене використання іноземної та рідної мов, знання лексики, освіченість про особливості мови та володіння навичками спілкування, постійне вдосконалення та саморозвиток. Методичний аспект підготовки майбутніх перекладачів корегується швидким розвитком інформаційних технологій, новими методиками, широким доступом до знань, потребами перекладацьких послуг. Розмаїття поглядів на формування перекладацької компетентності вказує на широкий розвиток досліджень і результативність, але проблеми професійної підготовки перекладачів залишаються актуальними і на сучасному етапі розвитку.